

http://www.facebook.com/note.php?note_id=127249552605&ref=nf

After my confessions Mr. Karroubi spent many days with me and it was due to the experience of living close to him that I was able to recuperate my shattered pride and demolished personality. He would talk to me for long hours and like a psychologist would bring numerous reasons to convince me of my innocence and would narrate me many religious and empirical stories and would bring many examples in this regard and compared my story to those and I finally realized that according to him if someone is raped with his arms and legs tied up and without any power not only he has not committed a sin but also has been victimized.

It took me many days to feel better and to find myself again and cope with this issue and forget about the thought of suicide and to revive myself. After a while finally on Wednesday 2009-08-24 with the order of the head of judiciary body, Mr. Shahroodi, they sent me to the representative of Mr. Dorri, the attorney general, who is called Mr. Mohammadi. He was a very respectable person. After talking to me and realizing my miserable situation he spoke to me very affectionately and sympathized with my stories and said: "shame on us." All of his questions were leading to identify the location of my detention and those who beat me and we even got to a point where he could guess a few locations. At the end he prayed for me and encouraged me to trust in God and hugged me and kissed me and I started to cry again and he said: "be strong man!" The only thing that bothered him was the fact that two of Mr. Karroubi's friends had been informed of my situation as well.

But the case of Thursday 2009-08-24 was very different. It was about 2:00 that three people from another source in the judiciary body came to Mr. Karroubi's office and put an interrogation form in front of me. I don't know if I was the complainant or the accused – judge Moghadami and two others started interrogating me. First they asked whom I was complaining from and I said: "I am not the complainant and I have just retold what has happened to Mr. Karroubi." But they repeated the question and I, inevitably told them: "you tell me who I can complain from and I will choose." And finally the judge understood what I meant and didn't say anything. They told me to write a description of the incident and I did. Then they started to ask questions, mainly about how I know Mr. Karroubi? Why did I agree to be videotaped by Mr.

Karroubi? Why did we make a video at all? What was the purpose of Mr. Karroubi to notify Mr. Gerami Moghaddam and Mr. Davari? Who are Mr. Gerami Moghaddam and Davari? What time did I call the party [office of Karroubi's political party]? From what number did I call? What was my excuse to go to the party [office]? What did I say there? What did they say? When I called, who did answer the phone? Then to whom did they connect me? What did I say to that person? With whom did I go? In which protests had I participated?; and thousands of irrelevant questions to the rape case. Finally I objected after 3 hours.

They told me: "we don't know if you are telling the truth, this is a serious accusation. You are questioning the totality of the holy regime, how do we know that you are not bribed? When I reminded them of the issue they pretended to ask questions regarding the matter, questions such as how far had I been penetrated and if the person had been [sexually] satisfied. These questions disturbed my mind and soul even more.

From what I understand the friends of Mr. Mortazavi [Tehran's attorney general] wanted to destroy my personality and mislead the subject and pretend that I have been paid by Mr. Karroubi or he has bribed me to make this accusation.

Then they asked me to go to the police forensics and although I asked them to leave it for another day due to my headache and not feeling well they rejected and we went to the forensics together.

On the way there the judge told me of a saying from Imam Jafar Sadeq [the 6th of the 12 Shi'ite Imams who are descendents of Mohammad]: the stupid and miserable is the one who sells his eternal life to [keep] his mundane life and even more miserable and desperate is the one who sells his eternal life for the mundane life of others! You be the judge, what did Mr. Moghaddami mean by this?

Then he implicitly told me not to fall into traps of political games and when I told him of the cheating he said: "When Mr. Karbaschi [former mayor of Tehran, an important supporter of Karroubi during the 10th presidential election] had voted for Mousavi you go figure the rest of the story, I am even sure that Mr. Karroubi himself has voted for Mousavi."

Due to the advice I was given I continued with silence and only when I asked why

they did this to the folks [referring to rape and torture in prison] he said: “what did we do wrong? When the supreme leader says that the election has been right it means it is right and I said I swear to God the supreme leader is not the God and not even innocent [Imam] and I realized that they are making a fallacy and kept silent again.

We stopped in the middle of the way and two other people came to exchange shifts, I told judge Moghaddami that if possible I didn't want them to know and he promised to give me a sealed envelope but not only he did not hand me the letter he also whispered in their ears and when we it takes to write a rape examination order but the dear judge had filled the page with tiny words and it took the doctor almost five minutes to read it. Then my accompanying officer went to the doctor who was supposed to examine me and called the judge a few times and would continuously keep the distance so that I don't hear the conversation. On the other hand the forensics doctor said that he would give me two letters so that the doctors whom I had attended wrote the treatment process but the officer did not give me those letters and when I told him that I had seen with my own eyes that he had received the letters he denied. Then while we were waiting for the results the officer told me: “ I don't think anyone would do this.” Then he accused me of lying and said: “do you know what they will do to you if they find out you are lying?” Then when he saw that I was taking a very firm stand and told him that I was only afraid of God and would continue taking a firm stand he told me: “even if such a thing has happened you should not have said anything and should have left the matter to God. Now you have made yourself and your family shameful.” And when I quoted the doctor who said after 1.5 months nothing would be noticed he told me: “if there was anything they would even give you the size.” He continued: “this is what we do.” But it is not clear what he meant by this vague sentence.

On the way back when I said Ramadan would be hard this year for not to drink water he told me angrily: “this is the good thing about it, it makes people understand how the hell is like.” And today they have come to my neighbors and asked a series of questions about me and my family. Does this resemble anything but their intention to threaten me by publicizing the case? I have a question from those who interrogated me like an accused person on Thursday and detained me; I was in jail, blindfolded and tied up; they beat me to death and worse than that they did something to me that

is disgraceful even for the non-believers and those who worship idols and I only dared to inform Mr. Karroubi of this issue. I am no complainant of a real person since I know that unfortunately in our country they blame a lower level person or an insignificant group and the actual culprits are never confronted.

<http://www.etemademelli.ir/published/0/00/71/7193/>

24.8.2009

شهریور ۱۳۸۸

متن اظهارات یکی از بازداشت شدگان

حاج آقای کروبی پس از اظهارات من روزهای فراوانی را با من نشست و برخاست و تجربه زندگی در کنار ایشان بود که بعد از مدتی توانستم غرور له شده و شخصیت تکیده خود را بازیابم. ایشان ساعت های مدید با من سخن می گفت و مانند یک روانپزشک زمین و زمان را به هم می دوخت تا قانع کند که من در این موضوع بی گناهم و داستان های دینی و تجربی فراوانی را برایم بازگو کرده و مثال های مختلفی را در این رابطه زدند و داستان مرا با آنان مقایسه کرد و من متوجه شدم بنا به سخنان ایشان اگر کسی که با دست و پای بسته و بدون اینکه از خود قدرتی داشته باشد مورد تجاوز قرار گیرد نه تنها گناهی نکرده بلکه مظلوم نیز واقع شده است.

روزها طول کشید تا که حالم کمی بهتر شد و توانستم خودی بازیابم و با این موضوع کنار بیایم و فکر خودکشی را از سر بیرون کنم و خودم را دوباره احیا کنم پس از چندی بالخره روز چهارشنبه 88/5/2 به دستور آقای شاهرودی رئیس قوه قضائیه مرا نزد نماینده آقای دری (دادستان کل کشور) فرستادند به نام آقای محمدی که ایشان انسان بسیار محترمی بود و بعد از صحبت کردن با من و دیدن وضعیت تاسف بارم بسیار با ملاحظت با من صحبت کردند و یکسره با شرح های من اظهار تاسف می کردند و می گفتند وای بر ما و تمامی سوالاتشان در جهتی بود که به شناسایی محل زندانی من و اشخاص ضارب من مربوط می شد به جاهایی هم رسیدیم و ایشان چند جا را حدس زدند. در آخر هم برایم دعا کردند و مرا به توکل به خدا تشویق کردند و مرا در آغوش گرفتند و بوسیدند که من باز گریه ام گرفت و گفتند قوی باش مرد و فقط نکته ایی که ایشان را ناراحت کرد باخبر بودن دوتن از دوستان آقای کروبی از داستان من بود.

اما قضیه پنج شنبه 88/5/29 بسیار متفاوت بود ساعت حدود 2 بود که سه نفر از طرف منبع دیگری از قوه قضائیه به دفتر آقای کروبی آمدند و پس از آن برگه بازجویی جلویم گذاشتند- نمی دانم من متهم بودم یا شاکی- قاضی مقدمی و 2 نفر دیگر مشغول بازجویی از من شدند ابتدا از من پرسیدند شما از چه کسی شاکی هستی من گفتم من شاکی نیستم و فقط اتفاقی را که برایم افتاده برای آقای کروبی بازگو کردم اما باز می گفتند که از چه کسی شکایت داری و من ناگزیر گفتم شما به من بگویید از چه کسانی می توانم شکایت کنم تا من انتخاب کنم که دیگر قاضی فهمید منظورم چیست و حرفی نزد. به من گفتند که شرح ما وقع را بنویس من هم نوشتم بعد سوالاتشان شروع شد که اکثر آنها

در مورد این بود که من از کجا آقای کروبی را می شناسم؟ از کجا به ایشان اعتماد کردم؟ چگونه ارتباط برقرار کردم؟ چرا نفس نفس می زدم؟ چه طور اعتماد کردم تا به آقای کروبی بگویم؟ چرا حاضر شدم که آقای کروبی از من فیلم بگیرد؟ چرا اصلاً فیلم گرفتیم؟ هدف آقای کروبی از آگاه کردن آقای گرامی مقدم و آقای داوری چه بود؟ آقای گرامی مقدم و داوری کیستند؟ چه ساعتی به حزب زنگ زدیم؟ با چه شماره ایی زنگ زدیم؟ به چه بهانه به حزب رفتیم؟ آنجا چه گفتیم؟ آنها چه گفتند؟ وقتی زنگ زدیم چه کسی گوشی را برداشت؟ بعد به چه کسی وصل کردیم؟ به آن شخص چه گفتیم؟ با چه کسی رفتیم؟ در کدام تظاهرات ها شرکت کردم؟ و هزار چرای دیگر بی ربط به قضیه ی تجاوز که بعد از حدود 3 ساعت که من به ایشان اعتراض کردم .

ایشان به من گفتند ما نمی دانیم تو راست می گویی یا نه تو ادعای سنگینی می کنی . کل نظام مقدس را زیر سوال بردی ما از کجا بدانیم که تو را تطمیع نکرده اند؟ وقتی که من گفتم که شما مثل اینکه یادتان رفته است مسئله چیست به ظاهر خواستند سئوالاتی در این خصوص کنند سئوالاتی از این دست که دخول تا کجا بوده و آیا آن شخص ارضا شده است یا نه؟ که این سوالات بیش از پیش باعث تخریب روح و روان من شد.

آن جور که من احساس می کنم دوستان آقای مرتضوی نظرشان این است که با تخریب شخصیت اینجانب موضوع را به سمتی سوق دهند که من از آقای کروبی پول گرفتم یا آقای کروبی تطمیع کرده تا این ادعا را بکنم.

بعد هم از من خواستند که با ایشان به پزشکی قانونی بروم و من علی رغم اینکه از ایشان خواستم باتوجه به مناسب نبودن حالم و داشتن سرگیجه بگذارند برای روز دیگر که ایشان مخالفت کردند باهم راهی پزشکی قانونی شدیم. بعد هم در راه پزشکی قانونی قاضی به من می گویند حدیث داریم از حضرت امام جعفر صادق که احمق و بدبخت کسی است که آخرتش را به دنیایش بفروشد بدبخت تر و مفلوک تر از او کسی است که آخرتش را به دنیای دیگران بفروشد. خودتان قضاوت کنید که منظور حاج آقای مقدمی از بیان این جمله چیست؟!

و بعد تلویحا به من می گوید که گول بازی های سیاسی را نخورم و بعد هم که گفتیم تقلب شده گفت: " وقتی آقای کرباسچی به آقای موسوی رای داده ببین قضیه از چه قرار است من حتی مطمئنم که خود آقای کروبی هم به آقای موسوی رای داده" و دیگر پی این داستان را به توصیه بزرگان با سکوت ادامه دادم و وقتی گفتیم چرا با بچه ها اینکار را کردید و چرا اینجور کردید مگر ما چه کار کردیم؟ گفت وقتی رهبری فرمودند انتخابات درست بوده یعنی بوده که من گفتم نعوذ بالله که رهبری خدا نیستند و معصوم هم نیستند که بعد دیدم دارد به سفسطه می کشاند که باز سکوت پیشه کردم.

در میان راه ایستادیم و دونفر دیگر آمدند تا شیفتشان را عوض کنند، من به قاضی مقدمی گفتم که اگر ممکن است دیگر اینها نفهمند و ایشان هم قول داد و گفت که نامه مهر و موم شده به دستم می دهد اما نه تنها نامه را به دست من نداد بلکه با آن مامور پیچ کرد و زمانی که من به پزشک قانونی رسیدم .

مامور نامه را باز کرد و به دست مامور پذیرش داد نمی دانم یک نامه معاینه تجاوز به چند کلمه نیاز دارد که قاضی محترم صفحه را ریز ریز کرده بود و دکتر قریب 5 دقیقه آن را می خواند بعد هم مامور همراهم ، به نزد دکتری که مرا معاینه کرد رفت و چند بار به قاضی زنگ زد و دایم از من دور می شد مباد که من بشنوم چه می گوید؟ در ضمن دکتر پزشکی قانونی به من گفت که من دو نامه می دهم تا شرح درمانت را پزشکانی که رفته ایی برای من بنویسند تا نظر دهم اما آن مامور این نامه ها را به من نداد و هرچه به او گفتم که من خودم دیدم که آن نامه ها را گرفته ایی هاشا کرد بعد هم زمانی که منتظر جواب بودیم مامور به من می گوید من فکر نمی کنم کسی اینکار را بکند بعد هم به من تهمت دروغگویی می زند و می گوید می دانی اگر نتوانی ثابت کنی چه بلایی سرت می آورند؟ بعد که دید خیلی محکم

ایستاده ام و می گویم من فقط از خدا می ترسم و روی حرفم ایستاده ام به من می گوید اگر اتفاقی هم افتاده نباید می گفتمی باید به خدا واگذار می کردی الان ببین آبروی خودت و خانواده ات را برده ای بعد هم که از دکتر نقل قول کردم که می گوید بعد از 1.5 ماه هیچ چیز مشاهده نمی شود مامور به من می گوید اگر چیزی بود حتی سایش رو هم بهت می دادند و ادامه داد که ما کارمان این است که البته معلوم نیست معنای این جمله مجهول کدام کار است.

در راه برگشت وقتی گفتم امسال ماه رمضان بی آبیش سخت است با صدای بلند و چشم غره به من گفتم: همینش خوب است که آدم ها بفهمند که جهنم چگونه است. امروز هم به نزد همسایه های ما آمده اند و یکسری سوالات راجع من و خانواده ام کرده اند این کارها چه مفهومی جز ارباب من از عمومی شدن قضیه را در ذهن تداعی می کند؟ من سوال کوچکی دارم از بزرگوارانی که روز 5 شنبه من را به مانند یک متهم مورد بازجویی قرار دادند من را گرفته اند؛ زندان بودم چشمانم دستهایم بسته بود نه به حد مرگ مرا زدند و بدتر از همه کاری با من کردند که نزد تمام بی دینان و بت پرستان مذموم است و من تنها جرات این را داشتم که آقای کربوبی را از این موضوع مطلع کنم. من از شخص حقیقی شاکی نیستم چرا که می دانم متأسفانه همیشه در کشورمان گناه به گردن یک شخص رده پایین یا یک گروه پایین رتبه می اندازند و هیچ وقت با مسببین اصلی برخوردی در خور انجام نمی شود.